

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Korostelev v. Rusia - [29290/10](#)

Hotărârea din 12.5.2020 [Secția a III-a]

Articolul 9

Articolul 9-1

Libertatea de religie

Deținut musulman muștrat pentru că se ruga în timpul nopții, contrar regimului închisorii: *încălcare*

În fapt – Reclamantul, musulman practicant, a fost muștrat pentru încălcarea regimului din închisoare – și anume pentru două acte de rugăciune („Salah”) în timpul nopții, atunci când deținuților le era impus „somnul fără întrerupere”.

În drept – Articolul 9: Reclamantul a fost muștrat pentru încălcarea regimului închisorii și pentru ignorarea ordinelor paznicilor de închisoare de a se întoarce la locul său de dormit. Impunerea unei sancțiuni disciplinare în cazul reclamantului, chiar și într-o formă blândă ca cea a muștrării, a echivalat cu o ingerință în dreptul său la libertatea de religie. Problema era dacă ingerința a fost justificată și necesară într-o societate democratică.

A părut că singurul motiv pentru disciplinarea reclamantului a fost incompatibilitatea formală a acțiunilor sale cu programul închisorii și încercarea autorităților de a asigura respectarea deplină și necondiționată a acelui program de fiecare deținut. Deși Curtea a recunoscut importanța disciplinei din închisoare, ea nu a putut accepta o asemenea abordare formalistă, care ignora vizibil situația particulară a reclamantului și care nu avea în vedere condiția asigurării unui echilibru corect între interesele private și cele publice.

Era de o importanță deosebită pentru reclamant să-și respecte obligația de a se ruga în momentul de timp prescris de credința sa religioasă. Această obligație trebuia respectată în fiecare zi, nu doar în timpul Ramadanului. Nu exista nimic care să sugereze că aderența reclamantului la acte de rugăciune în timpul nopții prezenta vreun risc la adresa ordinii și a siguranței din închisoare. Reclamantul nu a utilizat obiecte periculoase sau nu a urmărit să participe la o rugăciune colectivă în cadrul unui grup mare, împreună cu alți deținuți. Mai mult, rugăciunea reclamantului nu a tulburat populația închisorii sau pe paznicii acesteia, pentru că acesta a făcut *Salah*-ul în timp ce se afla în izolare, fără vreun zgomot sau alți factori perturbatori. În fine, nu a părut că facerea *Salah*-ului îl epuiza pe reclamant sau îi putea periclita sănătatea sau posibilitatea de a participa la procedurile penale.

Programul închisorii nu stabilea explicit „timpul pentru rugăciune” sau „timpul personal” care putea fi utilizat la discreția paznicilor, așa cum recomandau [Normele penitenciare europene](#). În circumstanțele cazului, nu era nevoie de niciun aranjament special din partea autorităților pentru a respecta dorința reclamantului de a se ruga.

În fine, fiind o formă de sancțiune disciplinară, muștrarea nu doar că a diminuat șansele reclamantului de a fi eliberat mai devreme, de a-i fi temperat regimul penitenciar sau de a obține o recompensă, ci a avut și un efect inhibitor asupra altor deținuți. Proportionalitatea acestei sancțiuni nu a fost analizată de tribunalele naționale de o manieră semnificativă. Cele din urmă și-au limitat analiza la a verifica dacă conduita reclamantului a încălcat programul închisorii. Ele au eșuat să identifice scopul legitim al ingerinței contestate în libertatea de religie a reclamantului sau să efectueze un exercițiu de punere în balanță.

În lumina celor de mai sus, ingerința în libertatea reclamantului de religie nu putea fi considerată ca fiind necesară într-o societate democratică.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 2,600 EUR în privința prejudiciului moral.

(Vezi și *Jakóbski v. Polonia*, [18429/06](#), [Nota informativă 136](#), 7 decembrie 2010 și, în sens contrar, *X. v. Austria*, [1753/63](#), decizia Comisiei din 15 februarie 1965 și *Kovaļkovs v. Letonia* (dec.), [35021/05](#), 31 ianuarie 2012)